

21.08.2023

Asia/9

§ 496

V 30.8.2023, Valtuutettu Amanda Pasasen aloite Sipoonkorven kansallispuiston laajentamisesta

HEL 2023-002424 T 00 00 03

Päätös

Kaupunginhallitus esitti kaupunginvaltuustolle seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto katsoo aloitteen loppuun käsitellyksi.

Esittelijä

kansliapäällikkö
Sami Sarvilinna

Lisätiedot

Tanja Sippola-Alho, kaupunginsihteeri, puhelin: 09 310 36154
tanja.sippola-alho(a)hel.fi

Liitteet

1 Valtuustoaloite 15.02.2023 Pasanen Amanda Laajennetaan Sipoonkorven kansallispuistoa

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Valtuustoaloite

Valtuutettu Amanda Pasanen ja 24 muuta valtuutettua esittävät aloitteessaan 15.2.2023 Sipoonkorven kansallispuiston laajentamista perustellen sitä seuraavasti:

Sipoonkorven kansallispuisto on yksi pääkaupunkiseudun merkittävimmistä metsäisistä luontohelmistä. Pääkaupunkiseudun kansallispuistojen käyntimäärät ovat jo pitkään olleet kasvussa.

Ihmiset kaipaavat kaupunkielämän vastapainoksi rauhoittumisen paikkoja ja luontoa ympärilleen. Kaupunkien kasvaessa kasvaa myös virkistyspaine viheralueille ja Sipoonkorven kaltaisten laajojen luontoa-alueiden merkitys pääkaupunkiseudun asukkaille kasvaa. Siksi olisi syytä laajentaa Sipoonkorven kansallispuistoa etelään ja luoda kansallis-

21.08.2023

puiston metsäisistä osista lähtevä yhteys Itämerelle asti. Kansallispuiston laajentaminen tasaisi suositun ulkoilualueen käyttöpainetta ja ohjaisi virkistyskäyttöä kestävämmiin laajemmalle alueelle.

Sipoonkorven eteläpuolella sijaitsevassa Östersundomissa on paljon arvokkaita luontoalueita, joita olisi perusteltua liittää osaksi kansallispuistoa. Luonnon kannalta olisi erityisen tärkeää säilyttää ekologisia yhteyksiä Sipoonkorven ja ranta-alueiden välillä. Östersundomin rannikon Natura-alueet tulisi liittää osaksi kansallispuistoa. Alueen lehdot, lintuvedet ja kalliot on todettu valtakunnallisesti arvokkaiksi. Lajistossa korostuvat lintudirektiivin lajit, joita alueella pesii tai levähtää muuttoaikoina huomattavan suuri joukko. Alueelta on tavattu lisäksi monia sellaisia kasvi- ja eläinlajeja, jotka ovat pääkaupunkiseudulla harvinaisia, jotkut myös valtakunnallisesti uhanalaisia. Lisäksi alueella on tutkimuksellista merkitystä, sillä alueella on toteutettu linnustoseurantoja pitkän ajanjakson ajan.

Östersundomiin laaditaan parhaillaan uutta osayleiskaava, jonka tarkoituksena on huomioida alueen ekologiset yhteydet aiempia suunnitelmia huolellisemmin. Tästäkin näkökulmasta olisi perusteltua tarkastella Sipoonkorven kansallispuiston laajentamista.

Aloitteessa esitetään, että kaupunki ryhtyy valmistelemaan Sipoonkorven kansallispuiston laajentamista etelään niin, että kansallispuistoon liitetään Östersundomin arvokkaat luontoalueet ja toteutetaan merellinen yhteys kansallispuistoon.

Saatu lausunto

Aloitteesta on saatu kaupunkiympäristölautakunnan lausunto. Kulttuurin ja vapaa-ajan toimiala ilmoitti, ettei ao. lautakunnan lausunto ole tarpeen.

Kaupunkiympäristölautakunta toteaa, että Östersundomin osayleiskaavassa, siihen pohjautuvissa asemakaavoissa ja kaupungin viheralue- ja luonnonsuojelusuunnittelussa on syytä kunnianhimoisesti hyödyntää pääosin vielä maaseutumaisen suunnittelualueen tarjoamia mahdollisuuksia. Luonnonsuojelu- ja viheralueiden verkostoa siihen olennaisesti kuuluvine ekologisine yhteyksineen tulee suunnitella sellaiseen laatu- tasoon ja laajuuteen, jolle vanhan Helsingin alueella ei enää ole tilaa ja mahdollisuuksia.

Kaupunkiympäristölautakunta kannustaa kaupunkiympäristön toimialaa suunnittelemaan luonnonsuojelualueohjelman toteutuskaudelle 2025–34 Östersundomiin riittävän määrän uusia laadukkaita luonnonsuojelualueita ja alueiden välille hyvät ekologiset yhteydet.

Luonnonsuojelun infrastruktuurin suunnittelun loppuvaiheessa tulee arvioida kansallispuiston laajennuksen edut ja haitat luonnonsuojelulle ja virkistyskäytölle. Jos kansallispuistovaihtoehto arvioidaan kokonaisarviossa ja etenkin luontokadon torjunnan kannalta paremmaksi, siitä ja siihen liittyvistä uusista maanluovutuksista tulee aloittaa neuvottelut ympäristöministeriön ja Metsähallituksen kanssa. Kansallispuiston perustaminen tai laajentaminen vaatii sen, että kyseinen alue on kokonaan valtion omistuksessa

Sipoonkorpi luonnonmaantieteellisenä alueena kattaa 54 km² yhtenäistä metsää Porvoonväylän pohjoispuolella. Nykyinen Sipoonkorven kansallispuisto (24 km²) sijaitsee tämän alueen pohjoisosassa. Etäisyys Porvoonväylältä Mustavuoren lehdon ja Östersundomin lintuvesien Natura-alueelle etelässä on lyhimmillään 800 metriä Knutersintien länsipuolella.

Aloitteessa esitetään kansallispuiston laajentamista rannikolle asti keinona suojella lisää luontoa, turvata ekologiaa yhteyksiä ja parantaa virkistysmahdollisuuksia ja jakaa virkistyskäytön tuomaa kulutusta laajemmalle alueelle. Toteutuessaan aloitteella olisi myös merkittäviä vaikutuksia kaavoitukseen, luonnonsuojelusuunnitteluun sekä kaupungin ja valtion välisiin maanomistussuhteisiin. Kesäkuussa 2023 voimaan tulleen uuden luonnonsuojelulain mukaan kansallispuiston perustaminen tai laajentaminen ei näet enää ole mahdollista muiden julkisyhteisöjen kuin valtion maille. Kaupunki ei pysty toimimaan asiassa omaaloitteisesti ilman valtion ympäristöhallinnon täyttä tukea hankkeelle.

Osayleiskaavoituksen tilanne

Östersundomin osayleiskaavoitus käynnistyi vuonna 2022. Yhtenä keskeisenä tavoitteena osayleiskaavoitukselle on määritelty viher- ja virkistysverkoston vahvistaminen alueella. Merkittävä on mm. ekologisen yhteyden turvaaminen Mustavuoren lehto - Östersundomin lintuedet -Natura-alueelta Sipoonkorpeen. Kaavoituksen valmisteluvaiheessa on laadittu erilaisia maankäytöskenaarioita ja tehty niiden vaikutusten arviointia. Näiden perusteella laaditaan suunnitteluperiaatteet kaavaluonnoksen pohjaksi. Suunnitteluperiaatteet tuodaan kaupunkiympäristölautakunnan päätettäväksi syksyllä 2023, minkä jälkeen aloitetaan kaavaluonnoksen valmistelu.

Luonnonsuojelualueiden ajankohtainen tilanne Östersundomin alueella

Rannikon Natura 2000-alueella (Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuedet) on kolme suurta maan omistajaa: valtio, kaupunki ja yksi yksityinen taho. Tämä Natura-alue on jo valtaosin suojeltu luonnonsuojelualueita perustamalla. Kaupunki on keväällä 2023 aloittanut Östersundomin lintuvesien hoito- ja käyttösuunnitelman laatimisen. Myös kysei-

sen Natura-alueen reunaosien ja siihen läheisesti liittyvien alueiden luonnonsuojelusuunnittelu on aloitettu luontoselvitysten laatimisella Mustavuoren eteläosassa, Mellunmäen luhdalla, Porvarinlahden etelärannalla ja Kalkkisaaressa.

Korkeimman hallinto-oikeuden kumoamassa Östersundomin kuntien yhteisessä yleiskaavassa oli osoitettu suojelualueina pääsääntöisesti silloiset olemassa olleet luonnonsuojelualueet ja Natura-alueet.

Tavoitteena on, että vireillä olevan osayleiskaavan luonnoksessa osoitetaan nykytilaan verrattuna huomattavasti useampia luonnonsuojelualueita ja että niiden yhteispinta-ala kasvaa merkittävästi. Helsingin luonnonsuojeluyhdistyksen suojelualueiden lisäämistä koskevaa aloitetta on käytetty apuna suunnittelussa. Osayleiskaavan luonnos on tarkoitus tuoda kaupunkiympäristölautakunnan käsittelyyn vuoden 2024 aikana.

Tuleva virkistysrakenne ja sen luontovaikutukset

Osayleiskaavan virkistysverkoston rakenteen peruserätykset suunnitellaan kaavaluonnosvaiheessa. Nykyiset ja tulevat luonnonsuojelualueet ja Östersundomin maakuntakaavan mukaiset virkistysalueiden vihersormet ovat sen runko-osia.

Kaikkia neljää valmisteilla olevaa osayleiskaava-aluetta varten (Östersundomin lisäksi Vartiosaari, Viikinranta-Lahdenväylä ja Länsiväylä) teetettiin luontovaikutusten kokonaisarviointia varten erillisenä konsulttityönä lintuvaikutusten arviointi. Östersundomin osalta arvioitiin erilaisen asukasmäärien ja rakennetun alueen laajuuksien vaikutuksia alueen linnustoon. Vaikutukset arvioitiin merkittäviksi sellaisissa tapauksissa, joissa alueen asukasmäärä ja rakennetun alueen laajuus kasvavat huomattavan paljon nykyisestä, erityisesti mikäli samanaikaisesti kasvavaa virkistyskäyttöä ei kyetä ohjaamaan tehokkaasti. Syynä tähän oli etenkin se, että vähälukuiset ja suojelunäkökulmasta arvokkaimmat lintulajit ovat herkkiä lisääntyvälle retkeilylle, joka on osittain asukasmäärästä riippumatonta. Runsaslukuiset lintulajit kärsivät vähiten tappioita niissä rakentamisen malleissa, jotka toteutetaan tehokkaasti pienellä pinta-alalla.

Arviointi on tehty suunnittelun alkuvaiheessa, eikä siinä ole voitu vielä huomioida alueen virkistysverkoston toiminnallista jaottelua, virkistyskäytön ohjaamisen keinoja tai tulevien uusien luonnonsuojelualueiden laajuutta. Nämä ovat olennaisia tekijöitä, kun arvioidaan luontoalueille kohdistuvaa käyttöpainetta ja vaikutuksia. Arviointi on lisäksi tehty suunnitteluperiaatteiden määrittämistä varten laadittujen skenaarioiden pohjalta, jotka eivät vielä määritä rakentamis- tai virkistysalueiden laajuutta tai rajautumista. Tämän vuoksi vaikutusten arviointia tullaan jat-

kamaan suunnitteluperiaatepäätöksen jälkeen tehtävän osayleiskaava-luonnoksen suunnittelun yhteydessä.

Muiden eliöryhmien osalta luontovaikutusten laajuus näyttäytyy suora-viivaisemmin suhteessa maankäytön muutoksen pinta-alaan. Tämä pä-tee myös osaan luontotyyppejä. Toisin kuin esimerkiksi kangasmetsät tai kalliot, voivat suot, muut kosteikot ja virtavedet menettää tärkeitä ominaispiirteitään myös valuma-alueella tapahtuvien muutosten vuoksi.

Kansallispuisto vai muu suojelualue

Päädyttiinpä luonnonsuojelualueiden hallintomuodoissa mihin ratkai-suihin tahansa, on vaikutusarvioiden valossa varsinkin pesimälinnuston keskeisten direktiivilajien suojelu virkistyskäytön kasvaessa erittäin vaativaa. Etenkin kehrääjän ja pyyn säilyminen alueen pesimälinnus-tossa voi edellyttää tiukkoja kulunohjaustoimia, kuten pesimäaikaista polkupakkoa metsä- ja kalliomaastossa tai aivan uusia innovaatioita, kuten yksilöiden radioseurantaan ja pesien etsintään ja suojaamiseen perustuvaa täsmäsuojelua. Tämä on jossakin määrin ristiriidassa ret-keilyalueiden laajentamista ja saavutettavuutta koskevan tavoitteen kanssa. On kuitenkin otettava huomioon, että hyvä polusto ja kulunoh-jaus palvelevat hyvin valtaosaa retkeilijöistä sekä linnuston ja muiden luontoarvojen suojelutavoitteita samaan aikaan.

Maanomistus

Helsingin kaupunki on vuosina 1991–2011 luovuttanut valtiolle yhteen-sä noin 16 km² alueita Sipoonkorven luonnonmaantieteelliseltä alueel-ta. Mahdollinen kansallispuiston laajennus tai muun suojelualueen pe-rustaminen kytkeytyy Östersundomin osayleiskaavan sekä luonnon-suojeluohjelman laadintaan, joiden yhteydessä suunnitellaan luonnon-suojelu- ja viheralueiden sijoittuminen sekä suhde muuhun maankäyt-töön. Lisäksi kansallispuiston perustaminen edellyttää neuvotteluja maanomistuksesta valtion kanssa. Helsingin kaupunki omistaa noin 16 km² maata Östersundomissa kokonaisuudessaan. Alueita on hankittu on hankittu noin vuodesta 1960 nykyhetkeen saakka.

Asian käsittely

Lautakunta teki yksimielisesti esittelijän esitykseen seuraavan lisäyk-sen: Kaupunkiympäristölautakunta kannustaa kaupunkiympäristön toi-mialaa avaamaan keskustelut valtion kanssa Sipoonkorven kansallis-puiston laajentamisesta tarkoituksenmukaisessa ajankohdassa.

Esitys on kaupunkiympäristölautakunnan lausunnon mukainen.

21.08.2023

Asia/9

Hallintosäännön 30 luvun 11 §:n mukaan kaupunginvaltuustossa käsitellään vastaus aloitteeseen, jonka on allekirjoittanut vähintään 25 valtuutettua. Kaupunginhallituksen on esitettävä antamansa vastaus käsiteltäväksi kaupunginvaltuustossa viimeistään kahdeksan kuukauden kuluessa aloitteen jättämisestä.

Esittelijä

kansliapäällikkö
Sami Sarvilinna

Lisätiedot

Tanja Sippola-Alho, kaupunginsihteeri, puhelin: 09 310 36154
tanja.sippola-alho(a)hel.fi

Liitteet

1 Valtuustoaloite 15.02.2023 Pasanen Amanda Laajennetaan Sipoonkorven kansallispuistoa

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Päätöshistoria

Kaupunkiympäristölautakunta 13.06.2023 § 347

HEL 2023-002424 T 00 00 03

Lausunto

Kaupunkiympäristölautakunta antoi seuraavan lausunnon kaupunginhallitukselle valtuutettu Amanda Pasasen ym. valtuustoaloitteesta laajentaa Sipoonkorven kansallispuistoa:

15.2.2023 tehdyssä valtuutettu Amanda Pasasen ja 24 muun valtuutetun valtuustoaloitteessa esitetään, että Sipoonkorven kansallispuistoa laajennettaisiin etelään siten, että Östersundomin rannikolla sijaitsevat Natura-alueet liitetään osaksi kansallispuistoa, huomioiden Östersundomin arvokkaat luontoalueet ja tärkeät ekologiset yhteydet Sipoonkorven ja Itämeren rannikon välillä. Aloitteella tavoitellaan, että kansallispuiston laajentaminen tasaisi suositun ulkoilualueen käyttöpainetta ja ohjaisi virkistyskäyttöä laajemmalle alueelle.

Kaupunkiympäristölautakunta totesi, että Östersundomin osayleiskaavassa, siihen pohjautuvissa asemakaavoissa ja kaupungin viheralue- ja luonnonsuojelusuunnittelussa on syytä kunnianhimoisesti hyödyntää pääosin vielä maaseutumaisen suunnittelualan tarjoamia mahdolli-

suuksia. Luonnonsuojelu- ja viheralueiden verkostoa siihen olennaisesti kuuluvine ekologisine yhteyksineen tulee suunnitella sellaiseen laatu- tasoon ja laajuuteen, jolle vanhan Helsingin alueella ei enää ole tilaa ja mahdollisuuksia.

Kaupunkiympäristölautakunta kannusti kaupunkiympäristön toimialaa suunnittelemaan luonnonsuojelualueohjelman toteutuskaudelle 2025–34 Östersundomiin riittävän määrän uusia laadukkaita luonnonsuojelualueita ja alueiden välille hyvät ekologiset yhteydet.

Luonnonsuojelun infrastruktuurin suunnittelun loppuvaiheessa tulee arvioida kansallispuiston laajennuksen edut ja haitat luonnonsuojelulle ja virkistyskäytölle. Jos kansallispuistovaihtoehto arvioidaan kokonaisarviossa ja etenkin luontokadon torjunnan kannalta paremmaksi, siitä ja siihen liittyvistä uusista maanluovutuksista tulee aloittaa neuvottelut ympäristöministeriön ja Metsähallituksen kanssa. Kansallispuiston perustaminen tai laajentaminen vaatii sen, että kyseinen alue on kokonaan valtion omistuksessa.

Sipoonkorpi luonnonmaantieteellisenä alueena kattaa 54 km² yhtenäistä metsää Porvoonväylän pohjoispuolella. Nykyinen Sipoonkorven kansallispuisto (24 km²) sijaitsee tämän alueen pohjoisosassa. Etäisyys Porvoonväylältä Mustavuoren lehdon ja Östersundomin lintuvesien Natura-alueelle etelässä on lyhimmillään 800 metriä Knutersintien länsipuolella.

Aloitteessa esitetään kansallispuiston laajentamista rannikolle asti keino- na suojella lisää luontoa, turvata ekologistia yhteyksiä ja parantaa virkistysmahdollisuuksia ja jakaa virkistyskäytön tuomaa kulutusta laajemmalle alueelle. Toteutuessaan aloitteella olisi myös merkittäviä vaikutuksia kaavoitukseen, luonnonsuojelusuunnitteluun sekä kaupungin ja valtion välisiin maanomistussuhteisiin. Kesäkuussa voimaan tulevan uuden luonnonsuojelulain mukaan kansallispuiston perustaminen tai laajentaminen ei näet enää ole mahdollista muiden julkisyhteisöjen kuin valtion maille. Kaupunki ei pysty toimimaan asiassa oma-aloitteisesti ilman valtion ympäristöhallinnon täyttä tukea hankkeelle.

Kaupunkiympäristölautakunta kannusti kaupunkiympäristön toimialaa avaamaan keskustelut valtion kanssa Sipoonkorven kansallispuiston laajentamisesta tarkoituksenmukaisessa ajankohdassa.

Osayleiskaavoituksen tilanne

Östersundomin osayleiskaavoitus käynnistyi vuonna 2022. Yhtenä keskeisenä tavoitteena osayleiskaavoitukselle on määritelty viher- ja virkistysverkoston vahvistaminen alueella. Merkittävä on mm. ekologisen yhteyden turvaaminen Mustavuoren lehto - Östersundomin lintuve-

det -Natura-alueelta Sipoonkorpeen. Kaavoituksen valmisteluvaiheessa on laadittu erilaisia maankäyttöskenaarioita ja tehty niiden vaikutusten arviointia. Näiden perusteella laaditaan suunnitteluperiaatteet kaavaluonnoksen pohjaksi. Suunnitteluperiaatteet tuodaan kaupunkiympäristölautakunnan päätettäväksi syksyllä 2023, jonka jälkeen aloitetaan kaavaluonnoksen valmistelu.

Luonnonsuojelun ajankohtainen tilanne Östersundomin alueella

Kuten aloitteessa todetaan, Östersundomin kahden Natura-alueen eli Sipoonkorven sekä Mustavuoren lehdon ja Östersundomin lintuvesien luontoarvot ovat monipuolisia ja valtakunnallisesti merkittäviä. Myös monet näiden alueiden väliset metsät ja muut luontotyypit ovat arvokkaita toisaalta sinänsä, toisaalta myös sijaintinsa ja tarjoamiensa ekologisten yhteyksien vuoksi.

Rannikon Natura-alueella (Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet) on kolme suuromistajaa: valtio, kaupunki ja yksityinen Westerkullan kartano. Tämä Natura-alue on jo valtaosin suojeltu luonnonsuojelualueita perustamalla. Kaupunki on tänä keväänä aloittanut Östersundomin lintuvesien hoito- ja käyttösuunnitelman laatimisen. Myös kyseisen Natura-alueen reunaosien ja siihen läheisesti liittyvien alueiden luonnonsuojelusuunnittelu on aloitettu luontoselvitysten laatimisella Mustavuoren eteläosassa, Mellunmäen luhdalla, Porvarinlahden etelärannalla ja Kalkkisaarella.

Korkeimman hallinto-oikeuden hylkäämässä Östersundomin kuntien yhteisessä yleiskaavassa oli osoitettu suojelualueina pääsääntöisesti silloiset olevat luonnonsuojelualueet ja Natura-alueet.

Tavoitteena on, että vireillä olevan osayleiskaavan luonnoksessa osoitetaan nykytilaan verrattuna huomattavasti useampia luonnonsuojelualueita ja että niiden yhteispinta-ala kasvaa merkittävästi. Helsingin luonnonsuojeluyhdistyksen suojelualueiden lisäämistä koskevaa aloitetta on käytetty apuna suunnittelussa. Osayleiskaavan luonnos on tarkoitus tuoda kaupunkiympäristölautakunnan käsittelyyn vuoden 2024 aikana.

Tuleva virkistysrakenne ja sen luontovaikutukset

Osayleiskaavan virkistysverkoston rakenteen peruseriaatteet suunnitellaan kaavaluonnosvaiheessa. Nykyiset ja tulevat luonnonsuojelualueet ja Östersundomin maakuntakaavan mukaiset virkistysalueiden vihersormet ovat sen runko-osia.

Kaikkia neljää valmisteilla olevaa osayleiskaava-aluetta varten (Östersundomin lisäksi Vartiosaari, Viikinranta-Lahdenväylä ja Länsiväylä)

teetettiin luontovaikutusten kokonaisarviointia varten erillisenä konsulttityönä lintuvaikutusten arviointi. Östersundomin osalta arvioitiin erilaisen asukasmäärien ja rakennetun alueen laajuuksien vaikutuksia alueen linnustoon. Vaikutukset arvioitiin merkittäviksi sellaisissa tapauksissa, joissa alueen asukasmäärä ja rakennetun alueen laajuus kasvavat huomattavan paljon nykyisestä, erityisesti mikäli samanaikaisesti kasvavaa virkistyskäyttöä ei kyetä ohjaamaan tehokkaasti. Syynä tähän oli etenkin se, että vähälukuiset ja suojelunäkökulmasta arvokkaimmat lintulajit ovat herkkiä lisääntyvälle retkeilylle, joka on osittain asukasmäärästä riippumatonta. Runsaslukuiset lintulajit kärsivät vähiten tappioita niissä rakentamisen malleissa, jotka toteutetaan tehokkaasti pienellä pinta-alalla. Arviointi on tehty suunnittelun alkuvaiheessa, eikä siinä ole voitu vielä huomioida alueen virkistysverkoston toiminnallista jaottelua, virkistyskäytön ohjaamisen keinoja tai tulevien uusien luonnonsuojelualueiden laajuutta. Nämä ovat olennaisia tekijöitä, kun arvioidaan luontoalueille kohdistuvaa käyttöpainetta ja vaikutuksia. Arviointi on lisäksi tehty suunnitteluperiaatteiden määrittämistä varten laadittujen skenaarioiden pohjalta, jotka eivät vielä määritä rakentamista virkistysalueiden laajuutta tai rajautumista. Tämän vuoksi vaikutusten arviointia tullaan jatkamaan suunnitteluperiaatepäätöksen jälkeen tehtävän osayleiskaavaluonnoksen suunnittelun yhteydessä.

Muiden eliöryhmien osalta luontovaikutusten laajuus näyttäytyy suoraan viivaisemmin suhteessa maankäytön muutoksen pinta-alaan. Tämä pätee myös osaan luontotyyppistä. Toisin kuin esimerkiksi kangasmetsät tai kalliot, voivat suot, muut kosteikot ja virtavedet menettää tärkeitä ominaispiirteitään myös valuma-alueella tapahtuvien muutosten vuoksi.

Kansallispuisto vai muu suojelualue?

Päädyttiinpä luonnonsuojelualueiden hallintomuodoissa mihin ratkaisuun tahansa, on vaikutusarvioiden valossa varsinkin pesimälinnuston keskeisten direktiivilajien suojelu virkistyskäytön kasvaessa erittäin vaativaa. Etenkin kehrääjän ja pyyn säilyminen alueen pesimälinnustossa voi edellyttää tiukkoja kulunohjaustoimia, kuten pesimäaikaista polkukupakkoa metsä- ja kalliomaastossa tai aivan uusia innovaatioita, kuten yksilöiden radioseurantaan ja pesien etsintään ja suojaamiseen perustuvaa täsmäsuojelua. Tämä on jossakin määrin ristiriidassa retkeilyalueiden laajentamista ja saavutettavuutta koskevan tavoitteen kanssa. On kuitenkin otettava huomioon, että hyvä polusto ja kulunohjaus palvelevat hyvin valtaosaa retkeilijöistä sekä linnuston ja muiden luontoarvojen suojelutavoitteita samaan aikaan.

Maanomistus

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginkanslia@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginkanslia>

Puhelin

+358 9 310 1641

Faksi**Y-tunnus**

0201256-6

Tilinro

F193 2001 1800 2050 59

Alv.nro

F102012566

21.08.2023

Asia/9

Helsingin kaupunki on vuosina 1991–2011 luovuttanut valtiolle yhteensä noin 16 km² alueita Sipoonkorven luonnonmaantieteelliseltä alueelta. Mahdollinen kansallispuiston laajennus tai muun suojelualueen perustaminen kytkeytyy Östersundomin osayleiskaavan sekä luonnon-suojeluohjelman laadintaan, joiden yhteydessä suunnitellaan luonnon-suojelu- ja viheralueiden sijoittuminen sekä suhde muuhun maankäyttöön. Lisäksi kansallispuiston perustaminen edellyttää neuvotteluja maanomistuksesta valtion kanssa. Helsingin kaupunki omistaa noin 16 km² maata Östersundomissa kokonaisuudessaan. Alueet on hankittu noin vuodesta 1960 nykyhetkeen ja maiden yhteenlaskettu kauppahinta on ilman indeksikorjauksia tasoa 150 milj. euroa.

Käsittely

13.06.2023 Esittelijän ehdotuksesta poiketen

Vastaehdotus:

Amanda Pasanen: Lisätään lausuntoehdotukseen seuraava kappale: "Kaupunkiympäristölautakunta kannustaa kaupunkiympäristön toimialaa avaamaan keskustelut valtion kanssa Sipoonkorven kansallispuiston laajentamisesta tarkoituksenmukaisessa ajankohdassa."

Kannattaja: Mia Haglund

Kaupunkiympäristölautakunta päätti yksimielisesti hyväksyä Amanda Pasasen vastaehdotuksen mukaan muutetun ehdotuksen.

06.06.2023 Pöydälle

Esittelijä

kaupunkiympäristön toimialajohtaja
Ville Lehmuskoski

Lisätiedot

Raimo Pakarinen, ympäristötarkastaja, puhelin: 09 310 31534
raimo.pakarinen(a)hel.fi

Anne Karlsson, tiimipäällikkö, puhelin: 09 310 37444
anne.karlsson(a)hel.fi

Katri Backman, yleiskaavasuunnittelija, puhelin: 09 310 37840
katri.backman(a)hel.fi

Laura Vallinkivi, maankäyttöinsinööri, puhelin: 09 310 20859
laura.vallinkivi(a)hel.fi